

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2015 r.

Sąd Rejonowy Poznań Stare Miasto w Poznaniu, IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie

Przewodniczący: SSR Agata Marszałek

Protokolant: praktykant Patrycja Rainko

Po rozpoznaniu na rozprawie

sprawy

z powództwa : S. T. (1)

przeciwko: D. G. (1)

o: ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

z powództwa wzajemnego: D. G. (1)

przeciwko: S. T. (1)

o: podwyższenie alimentów

1. Ustala, że obowiązek alimentacyjny powoda – pozwanego wzajemnego S. T. (1) wobec pozwanego – powoda wzajemnego D. G. (1) wynikający z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym Poznań Stare Miasto w Poznaniu w dniu 19 marca 2010 roku w sprawie IV RC 411/09 ustał z dniem 01 lutego 2015r.
2. Oddala powództwo wzajemne .
3. Kosztami postępowania obciąża strony w zakresie przez nie poniesionym i nie obciąża pozwanego- powoda wzajemnego kosztami zastępstwa adwokackiego na rzecz powoda.

/-/ Agata Marszałek

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 kwietnia 2015 r. S. T. (1) wystąpił przeciwko D. G. (1) z powództwem o ustalenie, że ciążący na powodzie względem pozwanego obowiązek alimentacyjny ustalony ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym Poznań-Stare Miasto w Poznaniu w dniu 19 marca 2010 r. w sprawie IV RC 411/09 wygasł z dniem 1 lutego 2015 r. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany liczy 24 lata, pracuje i jest już w stanie samodzielnie się utrzymać.

W odpowiedzi na pozew złożonej w przepisany terminie pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz wystąpił przeciwko S. T. (1) z powództwem wzajemnym o zasądzenie od powoda-pozwanego wzajemnego na swoją rzecz podwyższonej do kwoty po 750 zł miesięcznie renty alimentacyjnej płatnej do dnia 10-ego każdego miesiąca – począwszy od dnia 1 czerwca 2015 r. – w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym Poznań-Stare Miasto w Poznaniu w dniu 19 marca 2010 r. w sprawie IV RC 411/09 na kwotę po 450 zł miesięcznie, a także o obciążenie S. T. (1) kosztami procesu. Uzasadniając swoje stanowisko pozwany-powód wzajemny podniósł,

że mając na uwadze dochody osiągnięte przez konkubinę powoda-pozwanego wzajemnego, należy stwierdzić, że uiszczanie alimentów nie będzie stanowiło dla S. T. (1) nadmiernego uszczerbku.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 1 czerwca 2015 r. Sąd oddalił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia.

W toku postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

D. G. (1) urodzony w dniu (...) pochodzi ze związku małżeńskiego D. G. (2) oraz S. T. (1).

Na mocy ugody zawartej w dniu 19 marca 2010 r. przed Sądem Rejonowym Poznań-Stare Miasto w Poznaniu w sprawie IV RC 411/09 S. T. (1) zobowiązał się łożyć na rzecz syna D. rentę alimentacyjną w kwocie po 450 zł miesięcznie, płatną z góry do dnia 10-ego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat – w miejsce alimentów ustalonych postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 kwietnia 2008 r.

Pozwany-powód wzajemny liczy obecnie 24 lata i jest studentem trzeciego roku w Wyższej Szkole (...) na kierunku Prawo w trybie niestacjonarnym. Czesne opiewa na kwotę 400 zł miesięcznie. W marcu bieżącego roku rozwiązaniu uległa umowa zlecenia, na podstawie której pozwany-powód wzajemny świadczył usługi agencyjne na rzecz (...). W roku 2013 osiągnął dochód w wysokości 71.145,38 zł, natomiast w roku 2014 – 21.943,69 zł.

Pismem z dnia 4 marca 2015 r. (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. domagała się od pozwanego-powoda wzajemnego zapłaty kwoty 55.539,73 zł tytułem zwrotu nienależnej prowizji.

W dniu 20 marca 2015 r. pozwany-powód wzajemny zawarł z T. U. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) umowę zlecenia na okres do dnia 31 marca 2015 r. w zakresie promocji towarów na stacji paliw za wynagrodzeniem w wysokości 860 zł brutto miesięcznie, w dniu 1 maja 2015 r. – za wynagrodzeniem w wysokości 1.850 zł brutto miesięcznie na okres do dnia 31 maja 2015 r. Pozwany-powód wzajemny obecnie kontynuuje świadczenie pracy na rzecz wskazanego przedsiębiorcy.

dowód: zaświadczenie o statusie studenta (k. 49, 82), protokół rozprawy w sprawie IV RC 411/09 (k. 62-63), zeznania podatkowe (k. 67-75), przedsądowe wezwanie do zapłaty (k. 76), umowy zlecenia (k. 78-81), informacje z urzędu skarbowego (k. 103-104), przesłuchanie pozwanego-powoda wzajemnego (k. 113)

Powód-pozwany wzajemny zatrudniony jest w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w P. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku maszynisty ścieków/brygadzysty za wynagrodzeniem w wysokości średnio 3.713,07 zł netto miesięcznie. Po uwzględnieniu składki na ubezpieczenie, raty zaciągniętej u pracodawcy pożyczki oraz zajęcia na poczet wierzytelności alimentacyjnej pozwany otrzymuje co miesiąc do wypłaty kwotę średnio 2.112,10 zł miesięcznie. W roku 2012 powód-pozwany wzajemny osiągnął dochód w łącznej kwocie 53.919,04 zł, w roku 2013 – w kwocie 46.848,72 zł, natomiast w roku 2014 – w wysokości 73.221,20 zł. Powód-pozwany wzajemny zamieszkuje i prowadzi gospodarstwo domowe z konkubiną.

dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia (k. 50-51, 110-111), roczne obliczenie podatku w roku 2014 (k. 52-54), 2013 (k. 55-57) i 2012 (k. 108-109), przesłuchanie powoda-pozwanego wzajemnego (k. 112-113, 114)

Pozwany D. G. (1) przed czterema laty ukończył szkołę średnią. Do matury powinien przystąpić przed pięcioma laty. Tuż po maturze podjął zatrudnienie. Jest członkiem zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.. Zamieszkuje wraz z żoną i ośmiomiesięcznym synem. Małżonka pozwanego-powoda wzajemnego przebywa aktualnie na urlopie macierzyńskim. Osiąga dochód w wysokości ok. 1.000 zł miesięcznie. Deklarowany koszt najmu mieszkania opiewa na kwotę ok. 1.500 zł miesięcznie.

dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS (k. 7- 12), przesłuchanie pozwanego-powoda wzajemnego (k. 113, 114)

Powiatowy Urząd Pracy w P. dysponuje obecnie ofertami pracy dla mężczyzn bez zawodu za wynagrodzeniem w wysokości od 1.750 do 2.150 zł brutto miesięcznie.

dowód: pismo z pup (k. 106)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie złożonych do akt dokumentów oraz w oparciu o dowód z przesłuchania stron.

Wskazany wyżej dokumentom Sąd dał wiarę, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości ani mocy dowodowej, a Sąd nie znalazł podstaw, dla których miałyby to czynić z urzędu. Zebrany dokumentom urzędowym i prywatnym Sąd przypisał znaczenie, jakie wynika z art. 244 i 245 k.p.c. Ustalając stan faktyczny Sąd pominął dokumenty, które nie były istotne dla rozstrzygnięcia, w szczególności dokumenty dotyczące przeszłości kryminalnej powoda-pozwanego wzajemnego.

Co do zasady brak było podstaw do kwestionowania wiarygodności dowodu z przesłuchania stron. Zeznania złożone przez S. T. (1) oraz D. G. (1) sprawiały wrażenie szczerych i spontanicznych, a Sąd nie dopatrywał się w nich celowego zniekształcenia rzeczywistości.

Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanego-powoda wzajemnego o przeprowadzenie dowodu z zeznań A. S. oraz wniosek o zobowiązanie do przedłożenia zaświadczenia o dochodach konkubiny powoda-pozwanego wzajemnego na okoliczność możliwości majątkowych powoda-pozwanego wzajemnego, albowiem okoliczności te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Trzeba podkreślić, że z przepisów ogólnych o postępowaniu dowodowym wynika obowiązek dowodzenia okoliczności spornych oraz mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (por. art. 227 k.p.c. oraz art. 229 k.p.c.). Dlatego też sąd jest uprawniony do pominięcia zgłoszonych dowodów, gdy podstawa faktyczna sprawy jest niesporna, niekwestionowana przez strony (por. art. 217 § 2 k.p.c.). Wnioski dowodowe podlegać będą oddaleniu także wtedy, gdy stan faktyczny sprawy znajduje potwierdzenie w innych przeprowadzonych już dowodach np. niekwestionowanych dokumentach dołączonych do pozwu. Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że wszelkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione i nie ma potrzeby przeprowadzenia dowodu z zeznań A. S. w charakterze świadka, jak również dowodu z dokumentu w postaci zaświadczenia o wysokości wynagrodzenia A. S..

Sąd zważył, co następuje

W rozpoznawanej sprawie S. T. (2) domagał się ustalenia, że ciężący na nim względem syna D. G. (1) obowiązek alimentacyjny ustalony ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym Poznań-Stare Miasto w Poznaniu w dniu 19 marca 2010 r. w sprawie IV RC 411/09 wygasł z dniem 1 lutego 2015 r. Z kolei D. G. (1) żądał podwyższenia alimentów ustalonych przedmiotową ugodą do kwoty po 750 zł miesięcznie.

Podstawę prawną zgłoszonych żądań stanowił art. 138 k.r.o., na zasadzie którego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego, nadto w przypadku roszczenia S. T. (2) również art. 133 § 3 k.r.o., w świetle którego rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się. Nie sposób abstrahować również od art. 133 § 1 k.r.o., którego przepis stanowi, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Podkreślenia wymaga, że podstawą powództwa z art. 138 k.r.o. może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po uprawomocnieniu się wyroku zasadzającego alimenty (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 maja 1999 r., I CKN 274/99, niepubl.).

Rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 k.r.o. wymagało porównania stanu rzeczy istniejącego w chwili zawarcia opisanej wyżej ugody, w której ustalone zostały alimenty na rzecz pozwanego-powoda wzajemnego, ze stanem rzeczy istniejącym na moment zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie. W szczególności konieczne było stwierdzenie, czy pomiędzy chwilą zawarcia wspomnianej ugody a chwilą obecną nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia uchYLENIE CIĄŻĄCEGO NA POWODZIE OBOWIĄZKU ALIMENTACYJNEGO.

W ocenie Sądu powód-pozwany wzajemny fakt wystąpienia takich przesłanek wykazał. Przeprowadzone postępowanie dowodowe daje jednoznaczne podstawy do przyjęcia, że D. G. (1) jest obecnie w stanie samodzielnie się utrzymać, co przesądza o zasadności roszczenia zgłoszonego przez S. T. (2). Pozwany-powód wzajemny jest dorosłym mężczyzną, pracującym już od kilku lat, posiadającym własną rodzinę, w tym małoletnie dziecko na utrzymaniu. Obecnie nie istnieją żadne podstawy do dalszego trwania ciężącego dotychczas na powodzie-pozwanym wzajemnym obowiązku alimentacyjnego. Ubocznie, odnosząc się do twierdzeń D. G. (1) odnośnie obowiązku zwrotu nienależnej prowizji w kwocie blisko 60.000 zł, który to fakt miałby przesądzać o umniejszeniu jego zdolności do samodzielnego utrzymania się Sąd wskazuje, że po pierwsze pozwany-powód wzajemny okoliczności takiej nie wykazał – jak wynika bowiem z informacji uzyskanej od Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w P. D. G. (1) nie składał korekty zeznań podatkowych za rok 2013 i 2014. Po wtóre pozwany-powód wzajemny nie wykazał z jakiego tytułu ta nienależna prowizja powstała, tj. że stanowi ona część dochodu ujętego w zeznaniach podatkowych za lata 2013 i 2014. Okoliczność ta miała jednak drugorzędne znaczenie, albowiem zdaniem Sądu pozwany-powód wzajemny uzyskał zdolność samodzielnego utrzymania wraz z podjęciem pracy zarobkowej po złożeniu egzaminu maturalnego. Należy również zauważyć, iż D. G. (1), zważywszy na jego datę urodzenia, powinien w tym roku zakończyć edukację na poziomie wyższym, zaś okoliczności, które spowodowały późniejsze kontynuowanie przez niego nauki, wynikają z podjętych przez niego decyzji i on w całości ponosi za to odpowiedzialność.

Jako że powód-pozwany żądał ustalenia wygaśnięcia ciężącego na nim względem syna obowiązku alimentacyjnego dopiero z dniem 1 lutego 2015 r. – Sąd, uwzględniając zgłoszone roszczenie w całości, orzekł jak w punkcie 1. wyroku.

Tym samym oddaleniu podlegało żądanie zgłoszone przez pozwanego-powoda wzajemnego, o czym Sąd orzekł w punkcie 2. wyroku. W tym miejscu należy jeszcze wskazać, że Sąd nie mógł uwzględnić stanowiska pozwanego-powoda wzajemnego, który swoje roszczenie uzasadniał jedynie tym, że żądana kwota alimentów nie będzie stanowić znaczącego wydatku w budżecie powoda-pozwanego wzajemnego.

O kosztach procesu w punkcie 3. wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Co prawda pozwany-powód wzajemny przegrał proces w całości, jednakże mając na uwadze jego aktualną sytuację rodzinną Sąd odstąpił od obciążania go obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda-pozwanego wzajemnego, a kosztami sądowymi obciążył strony w zakresie poniesionym.

SSR Agata Marszałek